

Som § 40 i rådets lovudkast foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter institutionens arbejdspladser skal være indrettet således, at arbejdsforholdene for de indsatte er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige. Bestemmelsen tilsigter at erstatte straffelovens § 45, 1. pkt., jf. pkt. 5.6.8.1. ovenfor, og er i overensstemmelse med den nuværende praksis vedrørende indretning af arbejdspladser i kriminalforsorgens institutioner.

Som § 41 i rådets lovudkast foreslås indsat en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om de indsattes beskæftigelse, herunder om at beskæftigelsespligten skal tilrettelægges under hensyn til de indsattes religiøse tilhørsforhold.

Forslaget indebærer bl.a., at de administrative bestemmelser, der skal udstedes i medfør af § 41, skal indeholde en regel om, at der ved tilrettelæggelsen af de indsattes beskæftigelsespligt skal tages hensyn til den pågældendes religiøse tilhørsforhold. Det er endvidere forudsat, at vedkommendes samlede forpligtelse til at være beskæftiget med godkendte aktiviteter i institutionen fastholdes, således at der blot ved den nærmere tilrettelæggelse heraf skal tages hensyn til religiøse forbud mod beskæftigelse på bestemte dage.

Forslaget er i overensstemmelse med de nugældende regler mv. om tilrettelæggelse af arbejdspligt under hensyn til religiøst tilhørsforhold.

Endelig foreslås som § 42 i rådets lovudkast indsat en række bestemmelser om vederlag for beskæftigelse.

Efter § 42, stk. 1, 1. pkt., skal en indsat have udbetalt vederlag for sin beskæftigelse. Med denne bestemmelse sigtes til indsatte, der i institutionen (fængsler og arresthuse) ikke er beskæftiget med eget arbejde, men er beskæftiget på kriminalforsorgens foranledning. Om indsatte, der har skaffet sig indtægtsgivende arbejde i institutionen, eller som under udgang fra institutionen har arbejdsindtægt, henvises til § 42, stk. 2, der omtales nedenfor, og § 110, stk. 1, jf. pkt. 9.2. nedenfor.

Efter § 42, stk. 1, 2. pkt., skal vederlag også udbetales til indsatte, der ikke kan tilbydes beskæftigelse, eller som er uden beskæftigelse efter reglerne i § 38, stk. 2. Det samme gælder indsatte, der på grund af sygdom er fraværende fra beskæftigelse, jf. § 42, stk. 1, 3. pkt.

Forslaget i § 42, stk. 1, indebærer ikke ændringer i forhold til de nugældende regler mv. om vederlag for beskæftigelse.

Som § 42, stk. 2, foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter andre indsatte alene skal have dækket deres personlige fornødenheder, jf. dog stk. 3 og § 110,

stk. 1. Med udtrykket »andre indsatte« sigtes til personer, der ikke omfattes af § 42, stk. 1, f.eks. personer, der har tilsidesat beskæftigelsespligten, og personer, der i institutionen er beskæftiget med eget arbejde. Formålet med denne bestemmelse er at sikre, at sådanne personer ikke får udbetalt fuldt vederlag for beskæftigelse, men dog som udgangspunkt skal have dækket deres personlige fornødenheder.

§ 42, stk. 3, indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om ydelser efter stk. 1 og 2 og til i den forbindelse at fastsætte regler om, at andre indsatte, der er fraværende fra beskæftigelse, skal have udbetalt vederlag for beskæftigelse.

Henvisningen i § 42, stk. 2, til stk. 3 indebærer, at indsatte, der er fraværende fra beskæftigelse, og som ikke omfattes af § 42, stk. 1, skal have udbetalt vederlag for beskæftigelse, hvis de omfattes af de administrative regler, som § 42, stk. 3, giver mulighed for at fastsætte. Som eksempel peges på indsatte, der har været fraværende fra beskæftigelse på grund af lægebesøg og lignende, og som efter de nugældende administrative bestemmelser modtager godtgørelse svarende til mistet aflønning.

Henvisningen i § 42, stk. 2, til § 110, stk. 1, medfører, at indsatte, der er beskæftiget med eget indtægtsgivende arbejde i institutionen, eller som under udgang har arbejdsindtægt, end ikke skal have dækket deres personlige fornødenheder, idet det følger af reglen i § 110, stk. 1, at sådanne indsatte selv skal betale for opholdet i institutionen. Som det fremgår af pkt. 9.2.2. nedenfor, er § 110, stk. 1, ny i forhold til gældende ret. Formålet med bestemmelsen er bl.a. at modvirke, at dømte, der har eget indtægtsgivende arbejde, samtidig modtager forsørgelse fra kriminalforsorgen.

Ordet »ydelser« i § 42, stk. 3, omfatter i overensstemmelse med de nugældende regler mv. efter omstændighederne både pengebeløb og naturalier og forudsættes størrelsesmæssigt at svare til det beløb, som en kontanthjælpsmodtager har til rådighed efter fradrag af faste udgifter til bolig mv.

Endvidere forudsættes ydelser til indsatte, der er fraværende fra beskæftigelse på grund af sygdom, at kunne fastsættes som et dagpengebeløb svarende til en procentdel af vederlaget for beskæftigelse, hvilket svarer til cirkulære nr. 144 af 26. juni 1973 med senere ændringer om dagpenge til indsatte og er i overensstemmelse med de regler om dagpenge, der gælder på det almindelige arbejdsmarked.

Endelig omfatter ordet »vederlag« både et pengebeløb for selve beskæftigelsen og et pengebeløb til dækning af personlige fornødenheder. Det forudsættes, at